

[Nørlund.]

kunde være nogen Tvivl i denne Sag. Men naar man stiller saa stærke Krav, som det ærede Medlem gør, til andre om Under søgelse i disse Sager, bør han ogsaa stille stærke Krav til sig selv. Det vilde dog være en forholdsvis nem Sag for det ærede Medlem at faa undersøgt, i hvor høj Grad man kunde sige, at den Meddelelse, der stod i det illegale Blad „Folkeviljen“, var korrekt. „Folkeviljen“ var et socialdemokratisk illegalt Blad, ved hvilket det tidligere Medlem af dette Ting, Holger Eriksen, var en af de ledende Personer, ligesom der i dets legale Efterfølger findes en Redaktør, der er Medlem af den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget. Hvis han havde undersøgt det, vilde han have vidst, at Grunden til Likvideringen af Leif Faigh overhovedet ikke var den, der anføres i „Folkeviljen“, men en ganske anden. Jeg fatter ikke det ærede Medlems Optræden i disse Sager. Det stilles op, som om Modstandsbevægelsen bestod af de værste Forbrydere. Jeg fatter ikke den politiske Fornuft i dette. Det er een Side af Sagen, men man har Indtrykket af, at det ærede Medlem vil have sin Virksomhed betragtet som en Kamp for Retsfølelse og menneskelig Medlidenhed i Almindelighed. Men betænker det ærede Medlem ikke, hvilken Uret han begaar, hvilket psykisk Pres han øver paa de Folk, der har paa taget sig denne den mest enerverende Del af Arbejdet i Frihedskampen. Jeg siger det, fordi jeg i dette specielle Tilfælde er bekendt med, hvad den Fremdragen af Leif Faigh-Sagen paa urigtigt Grundlag har betydet for vedkommende Personer, og derfor maa jeg ogsaa sige, for at bruge et af det ærede Medlems egne Udtryk, at vi maa betragte hans Virksomhed i disse Sager med en vis Skepsis. Er det ikke snarere saadan, at det ærede Medlem føler Ormen gnave i sig, føler, at han har taget fejl, at han har staaet udenfor paa et Tidspunkt, da man efter mange Punkter i hans Fortid at dømme skulde have ventet, at han var med, og at han saa giver sine Følelser Luft paa denne beklagelige Maade.

Carl Petersen: Ogsaa jeg vil gerne ved Finanslovens første Behandling gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaal, som jeg føler har aktuel Karakter. Bemærkningerne indeholder Henstillinger til de højtærede Ministre om at have Opmærksomheden henvendt paa de Problemer, jeg nu taler om.

Det er siden Kapitulationen af Landets mest betydende Mænd blevet meget stærkt fremhævet, sidst af Nationalbankdirektør

Bramsnæs, at Danmark er blevet et fattigt Land, og at det bliver nødvendigt, for at Landet kan faa sin Velstand tilbage, at Produktionsmulighederne udnyttes stærkest muligt her i Landet. Selv om der til Tider har kunnet føres Diskussioner, ogsaa i denne Sal, om, hvilket Erhverv der betyder mest for Nationens Velstand, tror jeg, at alle i den Situation, hvori Landet i Øjeblikket befinder sig, er enige om, at det har den allerstørste Betydning, at der aftvinges den danske Jord det størst mulige Udbytte, og at dette Udbytte omsættes paa den mest fordelagtige Maade gennem Husdyrhold, saaledes at der bliver det størst mulige Kvantum tilovers til Eksport. Det er da nærliggende at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke agter at stille Forslag om den bedst mulige Fremme af Landbrugsproduktionen. Her tænker jeg paa Forslag om en naturlig Udstykning og ikke mindst en Lovgivning om, at de Tusinder af Smaabrug kan faa Mulighed for at supplere Arealet med Tillægsgjord. Her spiller Materiale mangelen ingen Rolle. Udvidelse af disse Ejendommens Bygninger kan vente, til Byggesituationen forbedrer sig; men det vil bøde paa Forholdet for de Tusinder af Husmænd, hvis Eksistensgrundlag er saa spinkelt, at deres Leveniveau ligger under, hvad der er rimeligt. Ogsaa for Samfundet vil det være en Fordel at faa det Problem løst, der har været Tale om i saa mange Aar.

Paa Grundlag af det Materiale, der foreligger til Belysning af Stor- og Smaabrugenes samfundsmæssige Værdi, kan man næsten regne sig til, hvad det vil betyde for Samfundet, hvis alle de for smaa Brug fik deres Jordtilliggende suppleret. Det Materiale, jeg henviser til, viser bl. a., at Landbrug under 10 ha avler flere Foderenheder end Landbrug over 10 ha, og alle, der kender noget til Landbrugets Forhold, vil vide, at Brug paa over 100 ha ikke kvalitetsmæssigt har den ringere Del af Jorden — tværtimod. Det er ogsaa nyttigt at gøre opmærksom paa, at Materialet viser, at der praktisk talt avles lige saa meget Korn paa Husmandsbrugene, frataget de allermindste Brug, som paa de store. Jeg nævner dette, fordi Modstanderne af Udstykningen som Argument mod den fremhæver, at Landet kommer i Vanskeligheder, hvis Forsyningen med Korn udefra bliver standset, hvis en forceret Udstykning gennemføres. Denne Frygt er ubegrundet.

Endvidere fortæller dette Talmateriale, at Husmandsbruget bruger færre Foderenheder til Opfodring af Svin, hvad vel er Resultatet af bedre Røgt og Pleje i disse